

งานวิชาการกับโลกทัศน์ตัวใครตัวมัน

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันอังคารที่ 05 มกราคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 05 มกราคม 2016 เวลา 23:36 น.

งานวิชาการกับโลกทัศน์ตัวใครตัวมัน

งานวิชาการกับโลกทัศน์ตัวใครตัวมัน

วงการวิชาการไทย เชื่อใน individual [creativity](#) มีความเชื่อว่า [creativity](#) กับ [individuality](#) ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เราจึงส่งเสริมให้นักวิชาการสร้างผลงานเป็นส่วนบุคคล คิดผลงานวิชาการเฉพาะ ส่วนที่ตนเองมีส่วนสร้างสรรค์เท่านั้น ไม่คิดส่วนที่เป็นผลงานส่งเสริมหรือช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน

จุดอ่อนของโลกทัศน์นี้ คือผลงานวิชาการขนาดใหญ่และมีผลกระทบสูง เกิดขึ้นยากในวงวิชาการไทย และผมมีความเห็นว่า ทำให้นักวิชาการไทยสร้างผลงานที่ยิ่งใหญ่ได้ยาก เพราะผลงานที่ยิ่งใหญ่จริงๆ ต้องเกิดจากการทำงานเป็นทีม และยิ่งในสมัยนี้ ต้องเป็นทีมสหวิทยาการ

ผมเคยบันทึกเรื่อง [อัจฉริยะรวมกลุ่ม](#) ไว้ [ที่นี่](#)

เกณฑ์การพิจารณาผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ ที่เน้นให้คุณค่าเฉพาะผลงาน ส่วนปัจเจกบุคคล ไม่ให้น้ำหนัก หรือคุณค่าของผลงานที่ทำร่วมกัน ไม่ให้คุณค่าการทำงานสร้าง หรือหนุนนักวิชาการรุ่นใหม่ จึงน่าจะไม่ก่อผลดีต่อวงวิชาการไทย

โลกทัศน์วิชาการแบบคับแคบ เน้นตัวใครตัวมัน ไม่ให้คุณค่าการทำงานวิชาการแบบ [สร้างสรรค์ร่วมหมู่](#) ไม่ให้คุณค่าการทำงานวิชาการเพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ จึงน่าจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยไทย ให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก

วิจารณ์ พานิช

๒๖ ธ.ค. ๕๘

คัดลอกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/599033>